

Potreba za posebnim

Svako jutro moja Josipa ima posebnu potrebu za snom. A jedva da se razbudi od onog noćasnog.

U podne prva zaspi, još prije kraja priče. Tako i kod kuće. Zdravo dijete, ali ima posebnu potrebu. Za razliku od drugih koji tu potrebu uopće nemaju. Nikada nisu umorni, a i ne spava im se. Vrtić im je mrzok jer tu se 'mora spavati'. Šašava djeca! Što bih dala da sam na njihovom mjestu! I ja imam stalnu, neodoljivu i posebnu potrebu za snom. U tramvaju, u autobusu, u redu na šalteru banke, na stručnom skupu, pred televizorom, u crkvi. Ali koga briga! Josipa u našoj malenoj sobi ima separe. Izolirano mjesto gdje se predaje svojoj potrebi, iako bi ona spavala i nasred sobe u vrijeme najveće buke. Odgajateljci su već po svojoj naravi, ne samo vokaciji, senzibilizirani za potrebe djece. O posebnim potrebama da i ne govorimo. Tako i ja. Pazim da Josipa ima mir.

Filip isto ima posebnu potrebu. Dohvatiti šakom svakoga tko mu je u dometu iste. Nije dijete zločesto, nema tu materijala za psihologa, jednostavno – to je način na koji on izražava životnu radost. Takav je! Nema problema, organiziram za njega, i njemu slične, prostor u kojeg smještam stari jastuk. Umjesto boksačke vreće! I sama ponekad tamo svratim. Kad imam neodoljivu potrebu nekoga opaliti.

Dora, mila moja Dorica, posebna je po količini suza koje može prolići, kao i po razlozima za to. To je nešto toliko posebno da već poslovnično i s puno prava zaslužuje specijalan tretman. I povećane količine papirnatih maramica koje joj zdušno stavljam na raspolaganje.

Nikola, samozatajan i osobit, ubija se pospremajući. Tako je to, ima potrebu za

stalnim čišćenjem i pospremanjem svega i svačega. Prilagodili smo se i osigurali mu kutiće čistoće. Škarice koje mi stalno trebaju više ne odlažem na stol, već u džep kako bi mi uvijek bile pri ruci a ne u ormaru gdje bi ih Nikola uspio pospremiti unatoč svoj mojoj pažnji.

'Govori tiho da te bolje čujemo' – pravilo je što nastaje zbog Karlove posebne potrebe da bude glasan. Uzalud! Sluh uredan. B.O., u Karla. U svoj više nisam sigurna!

Fran posebno potrebuje da ga stalno slušam. Pa i onda kad slušam druge. Ili sam već čula i to više puta. Trudim se, on mi pomaže. Zlatno dijete. Uхвати mi bradu ručicom i unosi mi se u lice. Prigodno sam uvježbala sav moguć repertoar potvrda da ga slušam. Verbalnih i neverbalnih. Istovremeno sam na raspolaganju i ostalima.

Nekolicina njih, konstantno, također pokazuju simptome «poremećaja» sluha. Padaju već na dijagnostici.

Ne dajte se prevariti, to su vam oni što čuju ali ne mare. Kao i neki odrasli, uostalom. Pogotovo kad nešto trebate ili imate običnu potrebu da vas čuju!

I da ne nabrajam više, sva moja djeca iskazuju neku sasvim posebnu potrebu. Zato ih sve tretiram kao posebne. Promišljaj pristup i razrađujem strategiju.

Ovdje moram napomenuti da se i odrasli u mojoj okolini, mislim u vrtiću (pa i šire, ali to danas nije predmet našeg interesa), uklapaju u tu sliku.

Jedna mama ima specijalnu potrebu da se svakodnevno na dolasku i odlasku nadugoo i naširoko pozdravlja sa svim zaposlenicima. I to nekoliko puta. Pri tome se također nadugo i naširoko raspituje za kvalitetu sna

i zdravije općenito, i to svakog posebno. Osobito su joj ljupki deminutivčiči osobnih imena te su tako sve moje kolegice u svom imenu zaslužile (ni krive ni dužne) sufiks -ca ili -ica. Strašno mi je žao što ne mogu udovoljiti toj tako suptilnoj potrebi jer mi je ime već umanjeno. Uostalom, nije ni važno, tu sam zbog djece i njihovih potreba. Posebno onih posebnih!

Sada, pri kraju, imam jednu, nadam se, sasvim razumljivu, uobičajenu i neodoljivu potrebu da vas nešto priupitam:

- > Stoji li pretpostavka da je svaka osoba toliko posebna da su i njezine potrebe automatski posebne?
- > Ako i nisu, nije li osebanjan način na koji zadovoljavaju svoje potrebe ono što ih čini posebnima?
- > Je li posebna potreba ona za vađenjem sadržaja iz nosa? Imam djevojčicu koja to papa. Kako da pristupim toj potrebi?
- > Već neko vrijeme imam valove vrućine. Ne otvaram prozor zbog propuha. Ne trčim van, ne ostavlja mi se moje osobenjake same. Trpim! Je li u pitanju valung ili posebna potreba?
- > Ako je valung, nema veze, proći će, a ako je posebna potreba, imam li pravo na poseban tretman?

I sasvim na kraju, dragi moji, želim vam ugodne božićne blagdane i zadovoljenje svih, a posebno vaših posebnih potreba u novoj godini. Budite sretni!

Vaša Marica Milčić